No. ZEVENTIEN

UIT HET ENGELSCH VAN LOUIS TRACY

(10) HOOFDSTUK VII. (Vervolg).

Dat zal ik U later wel eens vertellen, maar heb ik geen gelijk?" — „Ja zeker." „Waar is hij? Mag ik hem zien?" — Forbes nam een gekreukeld en vuilgeworden papier uit een klein, plat kartonnen doosje, dat hij in den borstzak van zijn jas had. Maar eerst haalde hij uit 't doosje een klein, rond ivoren doodskopje, en de aanwezigheid van zoo'n sinister teeken bracht al een idee van het knekelhuis in de gezellige, zonnige kamer.

Furneaux, een mengelmoes van zenuwachtigheid en ijzige kalmte, sloeg geen aandacht op het doodskopje. Hij had alleen maar oogen voor een paar getypte woorden op een enkel stukje postpapier. Zij luidden:

„James Creighton Forbes: —Als gij bereid zijt tot een minnelijke schikking, moet gij dit melden door een advertentie in de *Times* van Donderdag. Adresseer Uw antwoord aan J. M., en teeken het „J. C. F.". Geef toe, en gij zult verder hooren. Weiger, en geen andere waarschuwing zal gegeven worden."

HOOFDSTUK VIII.

De eerste Tegenslag.

Furneaux wist reeds, wat hem te doen stond, toen hij den inhoud van die eenigszins raadselachtige boodschap vlug doorgelezen had.

„De man, die dat geschreven heeft, heeft een heeleboel veronderstellingen als feiten aangenomen," zei hij. „In de eerste plaats, dat U van Mevrouw Lester's dood wist en de beteekenis er van begreep; in de tweede plaats, dat U begrijpt wat voor een soort schikking hij met U wil sluiten; in de derde plaats, dat U kunt twijfelen tusschen toegeven en den dood. „J. M.", zal wel „Jonge Mandsjous" moeten beteekenen. Zelfs hier legt de schrijver nog een artistieke terughoudendheid aan den dag.... Ronduit gezegd, Mijnheer Forbes, wou ik, dat U direct naar Scotland Yard was gestapt Maandag avond in plaats van die kostbare uren in het Daly Theater te verkwisten."

Forbes protesteerde heftig.

„Hoe kon ik weten, wat die ellendige kerels in hun schild voerden enkel doordat ik toevallig één van hen gezien had, die misschien hun leider kan zijn?" riep hij uit.

„Toch vondt U die ontdekking ernstig genoeg om dadelijk in verband daarmede Mevrouw Lester te gaan opzoeken, iets waardoor U haar en Uzelf in gevaar bracht?"

„Ja, maar ik wilde de zaak geheimhouden."

„Juist. U was bang, dat de politie het zaakje verknoeien zou. U en Mijnheer Theydon hebben verbazend handig getracht ons 't spoor bijster te maken. Gelukkig konden we het wel zonder Uw hulp af, en hadden we andere dingen om ons bezig te houden. U tweeën waart rijpe noten, die lagen te wachten om gekraakt te worden en er den inhoud op ons gemak uit te halen. Er waren eerst nog een paar pasgebroken schalen, die onze onmiddellijke aandacht vereischten. Bijvoorbeeld heeft er ongeveer vier maanden geleden een bekende en betrouwbare firma van geheime inlichtingen een opdracht gekregen uit Canton om alle mogelijke inlichtingen in te winnen over Mevrouw Lester en U, ja, over U, Mijnheer Forbes — Uw huishouden, vrienden, manier van leven, bedienden, leveranciers — alle mogelijke dingen in één woord, die van nut zouden kunnen zijn voor een doortastende en goed-georganiseerde vereeniging van moordenaars, zooals die van de jonge Mandsjous. De agenten van het informatie-bureau hebben hun werk goed gedaan en zijn er flink voor betaald. Ik twijfel niet, of Wong Li Tu weet wat voor merk sigaren U 't liefst rookt, en wat U aan 't ontbijt eet. De firma heeft ons een afschrift van haar aanteekeningen gestuurd, een uur nadat de moord in de courant werd vermeld.

En wees nu zoo goed eens op de opeenvolging van datums te letten. Mijnheer Lester wordt in Shanghai „uit den weg geruimd." Zijn vrouw gaat terug naar Engeland. Het informatie-bureau krijgt de opdracht. Zij sturen hun rapport naar Canton op, en Wong Li Tu verschijnt in Londen. Het programma doet de uitstekende regeling van den maildienst tusschen Engeland en het Verre Oosten eer aan."

Terwijl de detective aan 't spreken was, was 't gelaat van Forbes, van te voren al ontdaan, wanhopig geworden.

„Ik geef weinig om mijn eigen leven," zei hij, „maar ik zal voor geen maatregelen terugschrikken om mijn vrouw en dochter te beschermen."

„Ik raad zeker aan, dat gewapende agenten dag en nacht de wacht houden in elk huis, waar U op dat oogenblik bent," antwoordde Furneaux luchtig. „Als Uw veiligheid alleen in gevaar was, zou ik misschien zelfs een dienst doen door U te arresteeren."

„Onder verdenking van welke misdaad?"

„Van Mevrouw Lester vermoord te hebben."

„Ik beschouw U als een knap man, Mijnheer Furneaux, en mag U er dus wel aan herinneren, dat dit noch de tijd noch de plaats is voor aardigheden."

Theydon had verwacht dat Furneaux zou opvliegen bij deze verdiende terechtwijzing, maar tot zijn verbazing ging de detective kalm voort.

„Ik voor mij heb U van 't begin af als onschuldig beschouwd," zei hij rustig. „Maar om U eens even te laten zien, hoe de getuigenissen die we hebben, tot een vergissing zouden kunnen leiden, moet ik U er op wijzen, dat alle gegevens tegen U samenzweren. Hebt U er aan gedacht, hoe handig een officier van justitie er gebruik van zou kunnen maken als U bekende dat Mevrouw Lester de eenige persoon in Engeland was, die iets afwist van Uw verhouding tot de revolutionnaire partij in China? En hoe zoudt U 't aanleggen om een strenge Britsche jury te overtuigen, dat U in 't belang van de wet en de orde handelde, als U Uw bezoek aan No. 17 op den avond van den moord had verzwegen? Deze praatjes zijn echter maar verspilling van tijd. Als we nu eens een advertentie voor de *Times* gingen opstellen?"

„Bedoelt U dat ik met die schurken moet onderhandelen?"

HET VLIEGENBOSCH VOOR HET PUBLIEK OPENGESTELD.

Verleden week werd het Vliegenbosch, aldus genoemd naar den voorsteller, den wethouder van Amsterdam Vliegen, voor het publiek opengesteld. Het is gelegen aan den overkant van het Y nabij Nieuwendam en is bedoeld om den Amsterdammers een rustige ontspanningsplaats te bieden. Onze foto geeft een der lanen; op den achtergrond de toren van Nieuwendam.

„Natuurlijk moet U dat doen."

„Maar de Minister was 't met mij eens, dat we niets zouden doen, vóórdat de Chineesche Legatie de zaak overdacht had."

„En wat zou de Legatie dan kunnen doen?"

„Zij hebben hun eigen bronnen om inlichtingen in te winnen. Après tout kunnen Oosterlingen 't best met Oosterlingen overweg."

Furneaux lachte sarcastisch.

„Als ik me goed herinner, kon de wijze waarop het Chineesche Gezantschap eenige jaren geleden een van Uw meestgeliefde hervormers behandeld heeft, niet de algemeene goedkeuring wegdragen. Neen, Mijnheer Forbes, we moeten die slimme kerels op andere manieren de loef afsteken dan door ze te pijnigen en in de gevangenis te stoppen. Wat zou 't voor nut hebben of we dien Wong Li Tu al in de boeien sloegen? Is het niet meer dan zeker dat hij massa's gewillige helpers heeft? Denkt U soms dat hij Mevrouw Lester vermoord heeft? Heelemaal niet. Hij zal in staat zijn te bewijzen, dat hij mijlen ver van de Innesmore Mansions verwijderd was Maandagnacht. Laten we nu eens zien, hoe we er hem toe kunnen krijgen, om zich een beetje meer bloot te geven. Wat denkt U hiervan? „J. M. Schikking kan getroffen worden. J. C. F." De schikking is natuurlijk, dat de heele bende opgehangen wordt of tot dwangarbeid wordt veroordeeld."

„Eén oogenblik," viel Theydon in de rede. „Ik moet U even iets vertellen, vóór U tot iets besluit. U, Mijnheer Furneaux, hoef ik haast geen verklaring meer van mijn stilzwijgen te geven. Ik maak er zelfs geen excuses voor. Als ik me morgen weer in zoo'n dilemma bevond, zou ik waarschijnlijk weer net eender handelen. Maar om Uw eigen beeld te bezigen, nu Mijnheer Forbes uit zijn schuilhoek gekomen is, en zijn aanwezigheid hier van Maandagavond bekend heeft, hoef ik ook niet langer mijn mond te houden. In de eerste plaats is Juffrouw Beale vanochtend hier geweest —"

„Uitstekend. Ik had me al afgevraagd wie die dame zijn kon," zei Furneaux.

„En, in de tweede plaats, schijnt de grijze auto, die mij Maandag achtervolgd heeft, later gedeeltelijk herkend te zijn. Een auto, die er tot in de kleinste bijzonderheden op leek, heeft iemand afgezet aan de Chineesche Legatie op Portland Place, op een uur, dat geheel aansluit bij dat van zijn aanwezigheid hier."

„Aha, dat is belangrijk. Dat mag ik wel. Ik had 't toch niet mis, toen ik veronderstelde, dat we door U wel achter verschillende dingen zouden komen."

„Het Chineesche Gezantschap," hijgde Forbes. „Wat voor een auto? En waarom zou een auto U achtervolgen? Bedoelt U dat hij U gevolgd heeft nadat U mijn huis hadt verlaten?"

Het was treurig om te zien, wat een ontzettenden indruk iedere nieuwe ontdekking weer op Forbes' zenuwgestel maakte, maar Theydon deed net alsof hij den nieuwen angst in zijn oogen niet zag en vertelde hem wat er gebeurd was. Hoewel hij zien kon, dat Furneaux brandde van ongeduld om het verdere nieuws te hooren, vond hij toch, dat Forbes alles moest weten met 't oog op zijn merkwaardig bezoek aan het Chineesche Gezantschap dien ochtend. In zeker opzicht was Theydon's verhaal een proef op de gewilligheid, die de millionnair betuigd had om open spel met de politie te spelen. Theydon dacht half en half dat de ander nog dat deel van wat hij dien dag gedaan had, verborgen wenschte te houden. Maar hij vergiste zich. Toen hij klaar was met zijn verhaal, en gezegd had, wat de chauffeur dacht van dien grijzen wagen in Portland Place, stak Forbes met een gebaar van wanhoop zijn handen in de hoogte.

„Als de menschen van 't Gezantschap mij bedriegen, weet ik niet meer wien ik vertrouwen moet," zei hij, met een gebroken stem. „Ik kom er juist vandaan, en zij hebben mij verzekerd, dat als Wong Li Tu en zijn aanhang in Londen zijn, zij er absoluut niets van weten."

„Pf!" riep Furneaux uit, met zijn duim en voorvinger knippend. „Trek U daar maar niets van aan! Denk U eens in de positie van den Chineeschen Gezant. Hij heeft geen idee, wie van den eenen dag op den anderen de heerscher in China zal zijn. Gisteren was 't een oude vrouw, vandaag een dictator, morgen het volk; wie kan voorspellen wat voor vorm de lava, die uit een vulkaan gespoten wordt, zal aannemen? Ik durf wel met U wedden, Mijnheer Forbes, dat op 't oogenblik, dat ze aan 't Gezantschap van den moord op Mevrouw Lester gehoord hebben, ze de koppen bij elkaar gestoken hebben, en een oogje op deze huizen en op dat van U gehouden hebben. Die grijze auto heeft alleen maar gediend om U het spoor bijster te maken. De een of andere slimme Chinees heeft gezegd: ‚Hallo! Die vermoorde vrouw is de vrouw van Forbes' agent in Shanghai. Laten we nu eens zien, wat Forbes uitvoert, en wie hem bezoekt, en misschien zullen we zóó iets te weten komen.' Zullen we wedden?"

't Kon wel niet anders of Forbes moest iets van zijn kalmte terug krijgen bij het luchtig optimisme van den detective. Toch bleef hij angstig en vol twijfel.

„U moet niet vergeten, dat de Chineesche gezant absoluut niets weet van mijn aandeel in de revolutie," zei hij.

„En U moet niet vergeten dat de Chinees bekend is om zijn geheimzinnige manier van doen en zijn streken," antwoordde Furneaux. „Hoe kunt U weten of er niet op dit oogenblik een bewijs van wat U aan de hervormers betaald hebt en de lijst van de samenzweerders, die onze vriend Wong Li Tu aan 't zoeken is, aan het Gezantschap liggen?"

„Ik geloof, dat zóóiets zoo goed als onmogelijk is."

„Is er iets werkelijk onmogelijk? Vroeger dachten we dat als iemand eens dood was, hij niet meer levend gemaakt kon worden. Een Franschman heeft net aangetoond, dat door een oordeelkundige toepassing van galvanische electriciteit op 't hart en zout water in de aderen ieder lijk weer levend gemaakt kan worden."

Blijkbaar had Furneaux plezier, zooals hij daar zat, nieuwe indrukken opdoende en zijn wijsheid luchtende, op een manier, die voor Winter vol beteekenis geweest zou zijn, als hij er bij tegenwoordig geweest was. Furneaux sprong nooit zóó van den hak op den tak, als wanneer zijn hersenen onder hoogen druk aan 't werk waren. Hij genoot van een misdaad, waar iets heel bijzonders aan was. Evenals de Fransche philosoof in Poe's „Tales of Mystery and Imagination", de geleerde, die zijn courant las in een vuil kamertje in Parijs, en alleen door zijn scherp verstand crimineele problemen oploste, die den scherpzinnigsten politiedienaren te moeilijk waren, voelde hij, dat wat deze misdaad betrof, hij alleen maar met menschen, die er iets mee te maken hadden, zooals Forbes, en ook Theydon tot op zekere hoogte, in aanraking hoefde